2Kr kapitola 15.

[1] V dvacátém sedmém roce vlády izraelského krále Jarobeáma se stal králem Azarjáš, syn Amasjášův, král judský. [2] Bylo mu šestnáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě dvaapadesát let. Jeho matka se jmenovala Jekolja a byla z Jeruzaléma. [3] Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec Amasjáš. [4] Avšak posvátná návrší neodstranili, lid dále obětoval a pálil na posvátných návrších kadidlo. [5] Hospodin krále ranil, takže byl malomocný až do dne své smrti; bydlel v odděleném domě. Králův syn Jótam byl správcem domu a soudil lid země. [6] O ostatních příbězích Azarjášových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských. [7] I ulehl Azarjáš ke svým otcům a pohřbili ho vedle jeho otců v Městě Davidově. Po něm kraloval jeho syn Jótam. [8] V třicátém osmém roce vlády judského krále Azarjáše se stal králem nad Izraelem v Samaří Zekarjáš, syn Jarobeámův. Kraloval šest měsíců. [9] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích, jak se toho dopouštěli jeho otcové. Neupustil od hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu. [10] Proti němu se spikl Šalúm, syn Jábešův. Ubil ho před lidem k smrti a stal se místo něho králem. [11] O ostatních příbězích Zekarjášových se píše v Knize letopisů králů izraelských. [12] Takové bylo Hospodinovo slovo, které promluvil k Jehúovi: "Tvoji synové do čtvrtého pokolení budou sedět na izraelském trůnu." Tak se i stalo. [13] V třicátém devátém roce vlády juského krále Uzijáše se stal králem Šalům, syn Jábešův. Kraloval v Samaří jeden měsíc. [14] Potom přitáhl Menachém, syn Gadíův, z Tirsy. Přišel do Samaří, ubil v Samaří Šalúna, syna Jábešova, k smrti a stal se místo něho králem. [15] O ostatních příbězích Šalúmových i o spiknutí, které zosnoval, se píše v Knize letopisů králů izraelských. [16] Tehdy Menachém vybil Tipsach a všechno, co v něm bylo, i jeho území už od Tirsy; vybil je, poněvadž mu neotevřelo brány. Všechny těhotné v něm poroztínal. [17] V třicátém devátém roce vlády judského krále Azarjáše se stal králem Menachém, syn Gadíův. Kraloval nad Izraelem v Samaří deset let. [18] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Po všechny dny své vlády neupustil od hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu. [19] Do země vtrhl Púl, král asyrský. Menachém dal Púlovi tisíc talentů stříbra, aby si zajistil jeho pomoc a upevnil království ve svých rukou. [20] Menachém vymáhal to stříbro na Izraeli, na všech bohatýrských válečnících, aby je mohl odvést asyrskému králi, padesát šekelů stříbra na jednoho muže. Asyrský král odtáhl a nezůstal tam v zemi. [21] O ostatních příbězích Menachémových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů izraelských. [22] I ulehl Menachém ke svým otcům. Po něm se stal králem jeho syn Pekachjáš. [23] V padesátém roce vlády judského krále Azarjáše se stal králem nad Izraelem v Samaří Pekachjáš, syn Menachémův. Kraloval dva roky. [24] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Neupustil od hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu. [25] Tu se proti němu spikl jeho štítonoš Pekach, syn Remaljášův, a ubil ho v Samaří v paláci královského domu, též Argóba a Arjéha. Bylo s ním padesát mužů, Gileádovců. Usmrtil ho a stal se místo něho králem. [26] O ostatních příbězích Pekachjášových, o všem, co konal, se píše v Knize letopisů králů izraelských. [27] V padesátém druhém roce vlády judského krále Azarjáše se stal králem nad Izraelem v Samaří Pekach, syn Remaljášův. Kraloval dvacet let. [28] Dopouštěl se toho, co je zlé v Hospodinových očích. Neupustil od hříchů Jarobeáma, syna Nebatova, který svedl Izraele k hříchu. [29] Za dnů Pekacha, krále izraelského, vtrhl do země Tiglat-pileser, král asyrský. Zabral Ijón, Ábel-bét- maaku, Janóach, Kedeš, Chasór, Gilead a Galileu, celou zemi Neftalí, a vystěhoval je do Asýrie. [30] Hóšea, syn Élův, zosnoval spiknutí proti Pekachovi, synu Remaljášovu. Ubil ho k smrti a stal se místo něho králem v dvacátém roce vlády Jótama, syna Uzijášova. [31] O ostatních příbězích Pekachových, o všem, co konal, se píše v Knize letopisů králů izraelských. [32] V druhém roce vlády izraelského krále Pekacha, syna Remaljášova, se stal králem Jótam, syn Uzijášův, král judský. [33] Bylo mu dvacet pět let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě šestnáct let. Jeho matka se jmenovala Jerúša; byla to dcera Sádokova. [34] Činil to, co je správné v Hospodinových očích, zcela jak to činil jeho otec Uzijáš. [35] Avšak posvátná návrší neodstranili, lid dále obětoval a pálil na posvátných návrších kadidlo. Vystavěl Horní bránu Hospodinova domu. [36] O ostatních příbězích Jótamových, o všem, co konal, se píše, jak známo, v Knize letopisů králů judských. [37] V oněch dnech začal Hospodin posílat proti Judovi Resína, krále aramejského, a Pekacha, syna Remaljášova. [38] I ulehl Jótam ke svým otcům a byl pohřben u svých otců v městě svého otce Davida. Po něm se stal králem jeho syn Achaz.